

introit: Kol 3; 1 - 4

Píseň : 346

1.čtení: Mat 28; 1 – 15

píseň sbor: Benedicamus, Alleluia,**Zář tváře tvé**
oznámení:

Představení:

Milí bratři a sestry, mám radost, že vám dnes smím představit sestru Sáru Hrubešovou a sestru Martu Markovou. Obě otevřely svoje srdce evangeliu, Sára vlastně už vloni v září, kdy mě oslovila, že by měla zájem se nechat pokřtít. Prostřednictvím křesťanských kurzů Alfa pak měla možnost zaslechnout Boží volání, potvrdit si své vlastní rozhodnutí stát se křesťankou a svůj život odevzdat Pánu Ježíši Kristu. Na potvrzení svého opravdového rozhodnutí jít za svým Spasitelem se dnes rozhodla přijmout křest. Sára je studentkou střední školy Cestovního a dopravního ruchu v Krnově. Během svého studia změnila z rodinných důvodů své bydliště. Nyní bydlí v Havířově a tak do budoucna nevíme, jestli se bude moci účastnit našeho sborového života, nicméně se rozhodla připojit k naší církvi, pro kterou se rozhodla po pečlivém zvážení.

Martu už známe delší dobu, po svém sňatku s Jirkou Markem se rozhodla následovat svého muže do jeho církve a sboru, ale protože se po svatbě přestěhovali na nějaký čas do Ostravy, bylo její rozhodnutí stát se členkou odloženo. Po návratu manželů Markových do Krnova, ze kterého máme všichni radost, se rozhodla, že o letošních Velikonocích vstoupí do našeho sboru. Máme z rozhodnutí obou sester upřímnou radost a moc rádi je dnes vítáme mezi námi.

Slovo o křtu

Společně nyní vyznejme svoji víru slovy Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován, umřel a byl pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen

Modlitba: Pane Ježíši, chválíme tě za tyto naše nové sestry, radujeme se z jejího rozhodnutí víry, děkujeme Ti, že jsi jim otevřel srdce, aby mohly vyznat své hříchy a přijmout tvé odpuštění. Děkujeme ti že jsi jim dal poznat, že jít za tebou je to nejdůležitější životní rozhodnutí, které kdy mohly udělat. Prosíme požehnej jim i celé jejich rodině a sešli svého Svatého Ducha v tuto svatou chvíli, kdy budou vstupovat do církve a Sára také přijímat svůj křest. Zapečeť jejich životy a vezmi ji do své ochrany, dej jim poznávat každý den tvou lásku a milosrdnou náruč.

Křestní akt:

2 písně mládež

2 čtení: Kol 3; 1 - 4

„Ježíš řekl: „ Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu ?“ Jan 11; 25 - 26

Velikonoční neděle je oslavou života a vzkříšení, vzkříšení k novému životu s Kristem. Milí bratři a sestry, je úžasné, že se dnes smíme radovat z rozhodnutí dvou sester, které se připojili k církvi a rozhodly se jít za Ježíšem. Zvláště pro Sárú je to dnes takový nový start a potvrzení, že Bůh má radost z jejího rozhodnutí, které dnes udělala. Je to zvláštní, ale křest má také úzkou souvislost s hrobem a se smrtí, je vlastně pohřbením starého způsobu života a rozhodnutím začít ten nový s Kristem, je to rozhodnutí odhodit všechno co nás od něj odděluje a svěřit mu celý svůj život.

Také u Ježíšova hrobu se sešly o velikonoční neděli dvě ženy - Marie z Magdaly a ještě jiná Marie. Přišly aby se podívaly k hrobu. Chtěly Ježíši prokázat poslední skutek milosrdenství, pomazat jeho mrtvé tělo vonnými mastmi, pravděpodobně sebou měly myrhu, kadidlo a další balzamovací látky. Cesta ke hrobu jejich Pána asi zpočátku nebyla moc radostná, v mysli se jim ještě vybavovaly události posledních dnů, nespravedlivý soudní proces, Ježíšova do krve zbičovaná záda, cesta na Golgotu a příšerné drama, když popravčí četa vykonala rozsudek. Ještě teď jim zní v uších bolestné výkřiky odsouzených. Teď už je ale konec a tak obě ženy časně zrána přicházejí ke hrobu naposledy se ještě rozloučit a vykonat vše co se patří a očekává, protože Ježíšovo tělo bylo pohřbeno v pátek pozdě odpoledne ve chvatu. Blížila se sobota a začínala Pascha. Ještě, že se nabídl ten zvláštní movitý člověk Josef z Arimatie, že mu poskytne svůj vlastní hrob. To, co ženy očekávaly, byl tedy zavřený a zapečetěný hrob se strážemi. Cestou ještě přemýšlejí, jestli budou stráže ochotné je tam vpustit a jestli jim někdo pomůže odvalit ten těžký kámen, aby se tam vůbec dostaly. Tolik jejich očekávání.

Víte, když se člověk vydá za Ježíšem a začne ho následovat, ne vždy nám docházejí souvislosti. Ty ženy znaly Ježíše jako přátelského, družného člověka, který měl vždycky pro každého dobré slovo a také včasnou pomoc. Rády vzpomínaly na požehnané rozhovory v Betanii s Martou a Marií a se všemi Ježíšovými učedníky. Když se kdysi rozhodovaly Ježíšovi naslouchat a později ho následovat, žít podle jeho slov, netušily, že tak brzy budou muset kráčet k jeho hrobu. V jejich srdci byl zmatek a velká bolest.

To, co je na místě čekalo, si nepředstavovaly ani ve snu. Evangelista Matouš jako jediný zaznamenává, že nastalo doslova zemětřesení. Pán Bůh otrásl životem i myslí těchto žen a ony se staly svědkem něčeho, po čem by asi prahlo nejedno oko dnešního novináře nebo fotografa. Spatřily Ježíšův otevřený hrob. Milé sestry, milí bratři, nevím, co jste si představovali, když jste se rozhodli jít za Ježíšem, zkuste si vzpomenout na ty první okamžiky. To bývá většinou velká spontánní touha naplnit svůj život. S odvahou, nadšením a odhodláním se pouštíte do mnoha věcí. Zemětřesení nastalo i u Ježíšova hrobu, sestoupil anděl z nebe, odvalil kámen a usedl na něj. Jeho roucho zářilo jako sníh a jeho postava i podoba byla jako blesk z čistého nebe. Strážci hrobu v okamžiku strnuli strachem jako mrtví, píše Matouš. Ježíšovo tělo nikde, odvalený kámen, strážci strnuli hrůzou.

Bratři a sestry, setkání se smrtí a strach z ní sužuje a spoutává také moderního člověka 21. století. Setkáváme se s tím i v rozmařilé a blahobytné Evropě čím dál víc. A právě v takových těžkých chvílích je důležité, aby v pravý čas zaznělo jasné poselství o vítězství života nad smrtí – evangelium! Marie z Magdaly i její kamarádka (evangelista Marek píše, že to byla matka Jakubova a že s nimi byla i Salome) se právě s tímto poselstvím v pravý čas setkávají. Anděl jim říká: „**Nebojte se**“. Vzpomeňte si, co Ježíš řekl učedníkům, když se plavili sami po jezeře a nastalo vlnobití. Ježíš k nim tehdy přišel po vodě a řekl jim: „**Vzchopte se, jsem to Já, nebojte se!**“ Také při této zvláštní zkoušce víry se ženy setkaly dokonce z dvojím ujistěním, nejprve od anděla a potom na cestě za učedníky, kterým měly předat radostnou zprávu, potkávají Ježíše osobně a znovu slyší. „**Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.**“ Pán Ježíš posílá vzkaz po oněch ženách také své vlastní rodině. Záleží mu na tom, aby se dozvěděli, že žije. Ježíšovi od samého počátku velmi záleželo, aby se zpráva o jeho vzkříšení a vítězství nad smrtí co nejvíce rozšířila mezi všemi, kteří ho následovali.

Ani nás nechce nechat v nejistotě. Říká: „**Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?**“ Jan 11, 25–26. Jak úžasná zpráva! Následování Ježíše bylo v historii, v současnosti, a Bible říká, že bude

i v budoucnosti spojeno s pronásledováním a někteří budou možná muset zaplatit i cenu nejvyšší. Vloni jsme si připomněli jednoho úžasného Čecha, kterého upálili v Kostnici, a letos si připomeneme druhého, který šel v jeho stopách, Jeronýma Pražského, který sice načas odvolal, ale později se ke všemu znovu statečně přiznal. Upálili ho na stejném místě jako Husa. V tomto světě jsou situace, kdy lidé umírají naprosto zbytečně a bezdůvodně, jen proto, že se někteří nechají ovládnout nenávistí a zlobou, ale jsou také oběti, jakou podstoupil Hus, Jeroným a hlavně ta, kterou za nás podstoupil Ježíš. Ta nebyla zbytečná ani bezdůvodná. Ježíš ji podstoupil právě proto, aby žádná další (byť zbytečná) smrt nemusela končit beznadějí. Ježíš pro nás vybojoval na Golgotě život – věčný život ! On není Bohem, který by vyžadoval dobrovolné lidské oběti, které dnes vidíme čím dál častěji páchat ve světě, údajně také ve jménu „boha“(arabsky se Bůh řekne „Aláh“).

Skutečný živý Bůh pro nás udělal něco úplně opačného, nechal dobrovolně zatknout, odsoudit a popravit svého vlastního Syna, kus sebe sama za nás, abychom my mohli žít. Touto nepochopitelnou obětí tak usmířil lidstvo sám se sebou a uzavřel s námi Novou smlouvu. K té se přiznáváme ve svém křtu. Apoštol Pavel to popsal takto: **Řím 6; 3-11 - citace.** Zmrtvýchvstáním smrt nad Ježíšem ztratila moc a ztratí ji nad každým, kdo je ochoten odložit – pohřbít svůj starý způsob života, vyznat před Bohem své hříchy a světit mu cele svůj život. Smlouvu o této skutečnosti podepisujeme svým křtem: Kdo jste odevzdali Bohu svůj život a nechali se pokřtít, počítejte s tím, že jste: „**mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.**“ Ježíš řekl: „**Každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.** Věříš tomu ?“ Ať tě Bůh naplní radostnou vírou, která pramení z těchto velikonočních událostí.

Amen.

píseň sbor : Z mrtvých vstal Pán
Večere Páně
Píseň: 350

přímluvná modlitba + Otče náš

slovo posláni: 1 kor 15; 51 - 58
požehnání: 2 Kor 13;13

píseň:660